

Dag 46, dinsdag 8 mei 2018. Vandaag wordt in Frankrijk het einde van de 2^e wereldoorlog gevierd en is het een feestdag hier. Op sommige plaatsen gaat de vlag uit en bij de oorlogsmonumenten wordt door de lokale bevolking dit heugelijke feit gevierd. Het is de 2e dag dat ik samen met Bruno en Eric loop. Eric houdt van Progressieve Rock, dus genoeg gespreksstof. Dan krijgen we het onderweg over humor, Mr. Bean, Allo Allo, Camelot (Frans!) En dan komen we op de Holy Grail van Monty Python. Ik vertel over de scène van de Bridge of Death en tijdens de middagpauze gaat YouTube op met de bewuste scène. We liggen dubbel en hebben er inmiddels een eigen versie van gemaakt. 1. What's your name? Han 2. What's your quest? Compostella 3. What's the average velocity of a pilgrim? En in plaats van het antwoord niet te weten komt dan de vraag terug: Is he French or Dutch? Katchungggggg! Of je kent de scène, of ff YouTube kijken. Als we nu een brug zien komen we niet meer bij! Ook gaat de Franse les goed, al is het switchen naar Engels inmiddels ook makkelijk geworden. In Saint Ouen, net voor Vendôme, drinken we een biertje. William en Lena (met want ze is nu ruim 8 maanden zwanger), die we gisteren ontmoet hebben tijdens de lunch, wonen in Vendôme en hebben ons uitgenodigd om wat te komen eten en drinken. We lopen eerst naar het hotel waar Eric en Bruno vanavond slapen. Ff douchen en dan komt William ons ophalen. Voor het eerst in 1,5 maand zit ik weer in een auto. En dan gezellig aan de borrel, 2 vriendinnen, Lucy en Veronique komen er ook nog bij. Veronique wil in 2020 het Kanaal overzwemmen (32 km in ongeveer 20 uur!). Ook een mooie uitdaging! Soms gaat het Frans mij iets te snel, maar het meeste is goed te volgen. Dan wordt het tijd om naar de camping te gaan. William voelt zich niet zo lekker, dus Veronique brengt ons terug, mij eerst naar Saint Ouen en daarna door naar het hotel met Eric en Bruno. In Saint Ouen pak ik de route weer op en loop de laatste 3 km naar de camping. Ik wil namelijk wel in één ononderbroken lijn naar Compostella lopen en geen meter overslaan, uit principe. Net als dat ik niet in het hotel slaap, maar op de camping, waarom dat wordt zo wel duidelijk. Ik loop Vendôme binnen en herken het centrum van vorig jaar en ga richting camping Au Coeur de Vendôme. Het is inmiddels 21:00 uur maar de receptie gaat nog even open. Ik sta zelfs nog in het systeem, dus het inchecken gaat snel. Vorig jaar heb ik op deze camping Michiel uit Eindhoven ontmoet. Hij was toen op de fiets op weg naar Sevilla en ik met de auto op verkenning. We hadden bij de tent een erg mooi gesprek over onder andere het weer en dat het eigenlijk maar 7% van de tijd regent. En over dat het niet alleen gaat over kracht, maar dat ook je instelling een belangrijke factor is om iets te bereiken/presteren en dus ook op een lange tocht, te voet of met de fiets. Ik weet dat Michiel de blogs volgt en hij zal de foto's van de camping wel herkennen. Bijzonder om hier nu zelf te staan tijdens mijn eigen Camino. Welterusten en lekker slapen! Morgen komen we vast nog een paar bruggen tegen 😊. Katchunggggg!

